या गतिः साह्ययोगानां स भवात्राच संशयः। नूनमद्य कतार्थाः सा नूनं प्राप्ताः सतं गति। या गतिं प्रार्थयन्ती इ ज्ञानिर्मा लबुद्धयः। ऋहे। मूढाः सा सुचिर्मिनं कालमचेतमः। यन विदाः परं देवं शाश्वतं यं विदुर्व्धाः। सेयमासादिता सात्तात्वद्गिनिनाभियंथा। भक्तान्य इक्ट्वा यं ज्ञालामृतमञ्जते। देवासुरम्नीनान्त् यच गृद्धं सनातने। गृहायां निहितं ब्रह्म दुर्विज्ञेयं मुरैरपि। म एष भगवान्देवः मर्वकत्मर्वताम् खः। मध्वात्मा मर्व्वदर्शी च मर्व्वगः मर्वविदिता। देइक्रहेइभृदेही देहभुग्देहिनां गतिः। प्राणक्तप्राणभूत्प्राणी प्राणदः प्राणिना गतिः। त्रध्वात्मगतिरिष्टानां ध्वानिनामात्मवेदिनां। श्रपुनर्भवकामानां या गतिः सेऽयमोश्वरः । श्रयञ्च सर्वभूतानां ग्रुभाग्रुभगतिप्रदः। श्रयञ्च जन्ममर्णे विद्ध्यात्मंत्रजन्तु। श्रयं स सिद्धिकामानाम्ह गेणां सिद्धिदः प्रभुः। भूराद्यान् सर्वभुवनानुत्पाद्य स दिवीकाः। द्धाति देवसन् भिरष्टाभिर्थी विभक्तिं च। श्रतः प्रवर्त्तते सर्व्धमिसान् संबं प्रतिष्ठितं । श्रक्षिय प्रस्यं याति श्रयमेकः सनातनः । श्रयं म मत्यकामानां मत्येलाकः परं सता । श्रपवर्गश्च युक्तानां कैवलाञ्चात्मवेदिना । त्रयं ब्रह्मादिभिः सिद्धेर्युहायां गोपितः प्रभुः। देवासुरमनुखाणामप्रकाशो भवेदिति। तं त्वा देवासुरनरास्तत्वन न विद्रभवं। मीहिताः खल्ननेनैव हदिखनाप्रकाणिना। ये चैनं प्रतिपद्यन्ते भित्तियागेन भाविताः। तेषामेवात्मनात्मानं द्रश्यत्येष इच्छयः। यं जाला न पुनर्ज्ञाम मरणञ्चापि विद्यते। यं विद्ला परं वेद्यं वेदितयं न विद्यते। थं लब्धा परमं लाभं नाधिकं मन्यते बुधः। या सुद्धां परमां प्राप्तिं गक्त्रव्ययमत्। यं साङ्घा गुणतत्त्वज्ञाः साङ्घणास्त्रविणारदाः । स्वस्त्रज्ञानरताः स्वसं ज्ञाला मुच्यन्ति वस्थैनः । यञ्च वेदविदे। वेद्यं वेदान्ते च प्रतिष्ठितं । प्राणायामपरा नित्यं यं विगन्ति जपन्ति च। श्रीद्वार्रथमारु ते विशन्ति महेश्वरं। श्रयं म देववानानामा दित्या दारम् चते। श्रयञ्च पिल्यानाना चन्द्रमा दारमुच्यते। एव काष्टा दिश्रश्चेव संवत्सर्युगादि च। दिवादिवाः परे। लाभा अयने दिल्लान्तरे। एनं प्रजापितः पूर्वमाराध्य बङ्गभिः खारैः। प्रजार्थं वर्यामास नीलले। हितसंज्ञितं। ऋगिर्धमन्ग्रासन्ति तत्व कर्माण वक्कृतः। यजुर्मयं निधा वेद्यं जुक्कत्यध्वर्थवाऽध्वरे । सामिभर्थञ्च गायन्ति सामगाः ग्रुद्धबृद्धयः । क्टतं सत्यं परं बह्य स्तवन्यायर्जणा दिजाः। यज्ञस्य परमा ये।निः पतिश्वायं परः स्ततः। राव्यदः श्रावनयनः पत्तमामशिरोभुजः । ऋतुवीर्यस्तपोधैर्थीह्याद्गृह्योर्पादवान् । मृत्युर्थमा ज्ञताश्रञ्च कालः संदार्वगवान्। कालस्य परमा योनिः कालस्ययं मनातनः। चन्द्रादित्था सनचना यहास मह वायुना। भ्रवः सप्तर्थयसेव भुवनाः सप्त एव च। प्रधानं महदव्यक्तं विशेषानं सवैकतं । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तं भूतादिः सदस्य यत्। श्रष्टा प्रकृतयश्चव प्रकृतिभयश्च यः परः। श्रखंदवस्य यङ्गागं कृत्वं सम्पर्विनत्ते।